

„Един ден, в който има всичко“
представление на „Метеор“

Режисьор: Ани Васева

Теория: Боян Манчев

Музика: Кристоф Печанац / Klimpere

Апарати и дигитални програми: Стефан Дончев

Костюми: Ани Васева

Изработка костюми: Дарина Стоименова

Изработка плетени костюми: Илга Медарска

Видеозаснемане: Иван Николов / орпн

Асистент-режисьор: Михаил Жекунов

Асистент: Наталия Вълкова

С участието на: Леонид Йовчев, Грета Гичева, Катрин Методиева, Моника Вакарелова, Елина Карастоянова, Будин Карастоянов и Даяна.

Представлението е част от проекта Ex corpore, осъществен с финансовата подкрепа на Програма „Култура“ на Столична Община и Министерство на културата и със съдействието на Swimming Pool, галерия „Етюд“, „Хахаха импро“, АртФест, Дом на киното и ДНК.

Проектът е част от програма "Наследство" на Пловдив - Европейска столица на културата 2019.

Един ден, в който има всичко.

Това би могло да бъде един съвсем обикновен ден. Разтеглен, бавен следобед, в който може да се наблюдава играта на светлини и сенки, да се пие чай, да се чете. Това е и ден на чудеса – една малка случка произвежда поредица от неочаквани събития. И в тези събития основното е радостта. Радостта, че усещаш как времето тече, радостта, че светът с банализма и бруталността си временно се е оттеглил и се разтваря възможността за свобода, за нехайство, за игра. Ден на безгрижие и дълбочина, ден на лекота и сериозност. Ето в такива дни е чудесно да си жив.

„Един ден, в който има всичко. Един ден, в който може да се случи всичко“ – така описва Боян Манчев съвършения ден. Това е ден, в който възможността е отворена. Ден, който има всичко, без да е завършен или свършен, без да умира. Ден, в който без големи катаклизми животът се усеща пълноценно. Ден на радост.

Има време, наситено с много събития, време, което не разбираш как отлита, време, в което нещата се трупат едно върху друго и ти просто някак се оправяш с тях. А има и време, което ти позволява да го усещаш, да го мислиш. Течащо бавно време. Затворено в самото себе си време. Време без нужда от външни стимули, когато сетивата сами се изострят и настръхват, готови да поемат света. Това време е достатъчно, в него има всичко. Такива са утринните моменти на тишина, когато сенките бавно се придвижват по стената и пода. Това са следобедните моменти на безделие. В тях радостта и желанието възникват изневиделица.

Театърът е изкуство на митовете. Един от големите митове в театъра е, че театърът се основава на конфликта. Театърът обаче има свободата да бъде всичко, което пожелае, стига желаещите да желаят достатъчно силно. А нашето желание е безгранично и ние сме готови да го следваме там, където ни отведе. Затова и решихме да направим театрално представление, което не се основава на конфликта, в което конфликтът не е центростремителна сила, а ако изобщо го има, функцията му е второстепенна. Закони в изкуството няма, тъй като то е територия на свободата. Ние се възползваме от тази свобода докрай. И чудното, чудесното е, че театърът пак е театър – едни хора правят неща на сцена за други хора и това може да достави удоволствие и на едните, и на другите. А ние обичаме удоволствието. И театъра.

„Един ден, в който има всичко“ е театрално представление, специално създадено, за да бъде гледано не на живо, а във видео формат. Взехме решение

да не правим просто видео-запис на представление, тъй като записите на представления имат по-скоро архивна стойност: с липсата на живото присъствие в залата изчезва и поне половината от въздействието. Затова „Един ден, в който има всичко“ е измислен така, че да се възползва в най-висока степен от възможностите на видео медията, вместо да страда от недостатъците на представлението на живо, което трябва да се гледа на запис.

Ани Васева